Rozluštil prastaré slovanské písmo, Vatikán mu za to vyhrožoval smrtí

- CZ24 News | 18. dubna 2022

Tadeusz Wolanski se narodil v Litvě, po napoleonské válce s Ruskem se usadil v Polsku, kde začal studovat slovanské runové písmo a archeologii. Ve své sbírce měl dva nálezy, které daly směr jeho dalšímu výzkumu. Byla to figurka boha Osirise a rituální figurka, kterou Egypťané dávali do hrobu zesnulého. Tyto figurky ze 7. a 4. století před naším letopočtem se našly na břehu Baltského moře, což poukazuje na obchodní vztahy mezi starověkým Egyptem a slovanskými národy.

V závěru svého výzkumu dospěl Wolanski k závěru, že pomocí slovanských jazyků je možné přečíst mnoho pro Evropany nepochopitelných nápisů. Prosazoval rovněž názor, že ještě před Cyrilem a Metodějem měli Slované vlastní abecedu a zjistil, že pomocí slovanských jazyků je možné číst většinu etruských nápisů.

Wolanski dokonce tvrdil, že Etruskové byli nejen nejbližšími příbuznými Slovanů, ale že právě tento národ stál u zrodu velkého Říma. Ovšem, milovníka starověku tehdy nebrali příliš vážně, možná záměrně. Tak byl nucen vydat na vlastní knihu náklady „Dopisy o slovanských starožitnostech“, ve které dokázal, že mnoho mincí, medailí a nápisů na artefaktech, dříve připisovaných Římanům, Dánům nebo Švédům, patří ve skutečnosti Slovanům. Poukázal přitom na unikátní minci ze 7. století s portréty byzantského císaře Konstantina II. a slovanského knížete Hostivíta. Nápis na minci zní: HOSTIVIT EN CONSTANS P. F. AVG. Tento artefakt potvrdil války mezi Římany a Slovany a současně i mír, který spolu obě strany uzavřely.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Dále našel artefakty, které byly připisovány nejprve Římu, poté Persii, na kterých je slovanské písmo a obrázky slovanských bohů jako např. Radegasta, Černoboga, Jarovíta nebo Čura. Později vyšla druhá kniha Listy o slovanských starožitnostech, která obsahovala sedm listů a osmdesát osm kreseb.

Car ho zachránil před smrtí

Křesťanské milosrdenství nejlépe dokumentuje fakt, že Wolanského za jeho vědeckou práci chtěla polská katolická církev upálit. Jak jinak. Samotný ruský Car Nikolaj I. byl hněvem zejména jezuitů překvapen. Rozhodl se seznámit se s Wolanského knihami a několik výtisků jeho Listů koupil. Dal je ke zkoumání svému dvornímu spisovateli a učiteli Jegoru Klassenovi.

Ačkoliv se o Nikolaji I. tradovalo, že je nekulturním vojákem, nebyla to tak úplně pravda. Nikolaj zase tak omezený nebyl a přesně věděl, koho si na rozbor knihy v osobě Klassena bere. Klassen byl

podobných názorů jako sám Wolansky a tak jeho zprávy s radostí uvítal. Potom pro cara sepsal výslednou zprávu. Po jejím přečtení car nařídil nakoupit „nezbytný“ počet knih a uchovat je v bezpečí a Wolanskému přidělit vojenskou ochranu. Ta neměla chránit jen jeho osobu, ale také celý jeho výzkum. Aby pak více nedráždil Poláky, nařídil spálení zbytku knih.

Spálení provedli s nadšením jezuité. Knihy nejen zničili, ale s vědomím, že některé kopie se zachovaly v Petrohradě, zahrnuli je do vatikánského indexu zakázaných knih. Odteď se každý katolík, který kdy otevřel Listy slovanských starožitností, dopustil hříchu. Byl povinen předat knihu osobě, která měla právo ji číst nebo ji zničit.

Sbírka zůstala v Krakově, knihovna však zmizela

Jegor Klassen později zařadidl Wolanského výzkumy do jednoho ze svých děl. Nebylo tam však zahrnuto vše, pouze to, co církev povolila. Ano, i takovou propagandistickou a politickou moc měla milosrdná církev.

V 19. století se o Wolanského objevech mluvilo, pak se ale změnila politická situace a na mnoho let se na ně zapomnělo. Wolanski zemřel v roce 1865 v Polsku. Jeho sbírka starožitností byla převezena do muzea v Krakovské univerzitě, kde je zachována. Jeho rozsáhlá knihovna však zmizela, možná ji „uklidili“ katolíci.

Bohužel, i dnes je práce Tadeusze Wolanského tak trochu ignorována a nazývána „alternativní“. Od těch dob však ve školách vyrostly další a další generace, které se učily, že Slované před příchodem Cyrila a Metoděje neměli žádné písmo. Ačkoliv je dnešní pohled na Wolanského výzkumy spíše skeptický, nelze mu upřít, že právě díky nim v Polsku velmi zpopularizoval archeologii a postaral se tak o její další rozvoj.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

Autor: Jaroslav Svoboda

ZDROJ